

Informe en relació amb la Proposta relativa a l'accés a informació tributària per part de l'Oficina del Contribuent, presentada pel Departament d'Economia i Coneixement, a incloure en l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i financeres per al 2015 (M-1)

El Departament d'Economia i Coneixement ha tramès a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades la Proposta relativa a l'accés a informació tributària per part de l'Oficina del Contribuent presentada pel Departament, a incloure a l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i financeres per al 2015, per a l'estudi i emissió del corresponent informe.

El text de la proposta s'acompanya de còpia de la Memòria general i de la Memòria d'avaluació d'impacte.

Examinada la proposta, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'informa el següent:

I

(...)

II

La Proposta presentada pel Departament d'Economia i Coneixement a incloure en l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i financeres per al 2015 (en endavant, la Proposta), disposa que:

"L'Oficina del Contribuent, creada pel Decret 162/2010, té la facultat d'accedir a les bases de dades i als expedients dels procediments tributaris relacionats amb les queixes i suggeriments rebuts. A aquests efectes, no se li pot negar l'accés a cap expedient, documentació o dada, continguda o no en un fitxer de dades de caràcter personal, que tingui relació amb l'activitat o el servei objecte de la queixa o el suggeriment. En tot cas, l'accés es limita a les dades que siguin estrictament necessàries per a resoldre la queixa o suggeriment."

Pel que fa a la necessitat d'aquesta Proposta, en la Memòria general que l'acompanya s'estableix que, per tal de garantir l'exercici de les funcions de l'Oficina del Contribuent amb autonomia de criteri, *"és necessari que l'Oficina pugui accedir directament als expedients tributaris que hagin originat les queixes, dubtes o suggeriments dels ciutadans, i valorar els fets per sí mateixa, amb independència dels informes emesos pels òrgans afectats per la queixa o el suggeriment"*.

Al respecte, cal dir que, des de la vessant del dret a la protecció de dades de caràcter personal (article 18.4 CE), l'accés de l'Oficina del Contribuent a les bases de dades i als expedients dels procediments tributaris relacionats amb queixes i suggeriments rebuts pels ciutadans, tal i com es preveu en la present Proposta, comportaria una comunicació de dades que, en la mesura en què l'ens responsable de la informació i l'Oficina del Contribuent no formin part de la mateixa persona jurídica, tindria consideració de cessió de dades (article 3.i) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD)).

En aquest punt, cal fer referència al Decret 162/2010, de 9 de novembre, pel qual es regula l'Oficina del Contribuent. Aquest Decret estableix que la dita Oficina té per objecte

la defensa dels drets i garanties de la ciutadania en les seves relacions amb l'Administració tributària de Catalunya (article 1) i, a tal efecte, es relaciona i coordina les seves actuacions amb l'Agència Tributària de Catalunya, la Direcció General de Tributs i la Junta de Finances (preàmbul i article 2).

Aquests serien, per tant, els ens o unitats afectats per la queixa o suggeriment rebut per l'Oficina del Contribuent i als què la dita Oficina s'adreçaria per obtenir la informació personal tributària que li fos necessària per a la resolució de tal queixa o suggeriment.

L'Agència Tributària de Catalunya (en endavant, ATC) és un ens creat amb personalitat jurídica pròpia, plena capacitat i atribucions per a organitzar i exercir les funcions que té encomanades (article 1 de la Llei 7/2007), i, com a tal, té consideració d'administració pública (article 2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administració comú).

Per la seva part, l'Oficina del Contribuent es configura com a àrea funcional adscrita a la Secretaria General del Departament competent en matèria d'economia i finances de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (article 1.1 del Decret 162/2010).

Per tant, l'accés a les bases de dades i als expedients de procediments tributaris de l'ATC per l'Oficina del Contribuent o, el que és el mateix, la comunicació de dades personals des de l'ATC a la dita Oficina constituirà una cessió de dades personals (article 3.i) LOPD).

Per tal de considerar la dita cessió conforme amb la normativa de protecció de dades, cal tenir en compte el règim establert, amb caràcter general, a l'article 11 de la LOPD segons el qual:

“1. Les dades de caràcter personal objecte de tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat”.

Aquesta regla general troba però determinades excepcions, entre les quals cal destacar, la possibilitat que la comunicació estigui autoritzada en una llei o norma amb rang de llei (article 11.2.a) LOPD).

Així mateix, atès que l'ATC i l'Oficina del Contribuent tenen personalitat jurídica diferenciada i, per tant, la cessió de dades es podria configurar com una “comunicació de dades entre administracions públiques”, caldrà tenir en compte el que disposa l'article 21 de la mateixa llei, segons el qual:

“1. Les dades de caràcter personal recollides o elaborades per les administracions públiques per a l'exercici de les seves atribucions no han de ser comunicades a altres administracions públiques per a l'exercici de competències diferents o de competències que tractin matèries diferents, (...)”.

La comunicació de dades plantejada, per tant, només seria possible si es disposa del consentiment dels titulars de les dades, o bé si existeix suficient cobertura legal, en atenció al que disposen els articles 11 i 21 de la LOPD, citats. Això, sens perjudici del necessari respecte per la resta de principis i obligacions de la LOPD.

Atès que el text de la Proposta que s'examina té, precisament, la vocació de ser la “cobertura legal” que hauria de legitimar la cessió de dades plantejada sense fer necessària l'obtenció del previ consentiment dels afectats o titulars de les dades (article 3.e) LOPD), cal fer avinent la necessitat que la dita “cobertura legal” respecti, en

qualsevol cas, el contingut essencial del dret a la protecció de dades de caràcter personal (article 18.4 CE).

Pel que fa a l'accés a les bases de dades i als expedients de procediments tributaris de què disposin la Junta de Finances i la Direcció General de Tributs per part de l'Oficina del Contribuent, el text de la Proposta permetria esclarir el règim aplicable a les comunicacions de dades personals que tinguin lloc entre aquestes unitats o òrgans del departament competent en matèria de d'economia i finances de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Apuntar, en aquest sentit, que dites comunicacions, en produir-se entre unitats que formen part de la mateixa persona jurídica, no tindrien consideració de cessió de dades en el sentit previst a l'article 3.i) de la LOPD, sens perjudici del compliment de la resta de principis i obligacions de la LOPD.

A aquestes qüestions ens referim en els apartats següents d'aquest informe.

III

El dret a la protecció de dades de caràcter personal o "dret a l'autodeterminació informativa" gaudeix de les garanties constitucionals específiques dels drets fonamentals. En aquest sentit, cal tenir en compte que segons l'article 53.1 de la Constitució:

"Els drets i les llibertats reconeguts en el Capítol Segon del present Títol vinculen tots els poders públics. Només per llei, que en tot cas haurà de respectar el seu contingut essencial, podrà regular-se l'exercici d'aquests drets i d'aquestes llibertats, (...)".

Com es deriva d'aquesta previsió constitucional, el conjunt de principis, característiques i potestats que conformen el contingut essencial del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal o a l'autodeterminació informativa han de ser respectats per qualsevol desenvolupament normatiu que es faci d'aquest dret fonamental.

Com ha posat de manifest repetidament la jurisprudència constitucional, qualsevol límit que s'imposi a un dret fonamental ha de ser necessari, proporcionat i respectuós amb el contingut essencial del dret (SSTC 11/1981, 281/2005 o 126/2004, entre d'altres).

En relació amb el dret a l'autodeterminació informativa i la concreció del seu contingut essencial, que podem considerar que engloba el conjunt de principis i facultats que s'atorga al titular de les dades (article 3.e) LOPD), cal tenir en compte la STC 292/2000, segons la qual:

"(...) las facultades legalmente atribuidas a los sujetos concernidos y las consiguientes posibilidades de actuación de éstos son necesarias para el reconocimiento e identidad constitucionales del derecho fundamental a la protección de datos. Asimismo, esas facultades o posibilidades de actuación son absolutamente necesarias para que los intereses jurídicamente protegibles, que constituyen la razón de ser del aludido derecho fundamental, resulten real, concreta y efectivamente protegidos. De manera que, privada la persona de aquellas facultades de disposición y control sobre sus datos personales, lo estará también de su derecho fundamental a la protección de datos, puesto que, como concluyó en este punto la STC 11/1981, de 8 de abril (FJ 8), "se rebasa o se desconoce el contenido esencial cuando el derecho queda sometido a limitaciones

que lo hacen impracticable, lo dificultan más allá de lo razonable o lo despojan de la necesaria protección".

Per la seva part, el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) també ha reiterat en diverses ocasions que qualsevol limitació a l'exercici d'un dret fonamental ha de superar l'anomenat "test dels límits", és a dir, ha d'estar prevista en una llei, ha de ser necessària en una societat democràtica per aconseguir una finalitat legítima, i ha de ser proporcional en relació amb aquesta finalitat que es pretén aconseguir en cada cas.

Com es desprèn de la jurisprudència del TEDH, no és suficient el fet que una previsió relativa a l'exercici d'un dret fonamental estigui recollida en una llei. L'existència d'una base legal a nivell intern que prevegi una limitació d'un dret no és suficient, sinó que cal que aquesta llei interna sigui "accessible" i sigui "predictible", en el sentit que els ciutadans afectats puguin comprendre l'abast de la limitació del dret (SSTEDH Amann c. Suïssa, de 16.2.2000; Rotaru c. Romania, de 4.5.2000; Cotlet c. Romania, de 3.6.2003; Liberty i altres c. Regne Unit, de 1.10.2008, entre d'altres).

En definitiva, de la jurisprudència del TC i del TEDH es desprèn que el desenvolupament legislatiu d'un dret fonamental ha d'assegurar que no es buida de contingut el propi dret. Que no es desnaturalitza el propi dret de manera que es puguin deixar sense l'adequada protecció els béns i interessos jurídics que el dret fonamental ha de protegir.

Per tant, com s'ha dit, qualsevol previsió que s'estableixi en l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres per a l'any 2015 per tal d'habilitar una comunicació de dades personals sense consentiment dels afectats –en aquest cas, l'accés a dades tributàries per l'Oficina del Contribuent- haurà de respectar els principis, garanties i, en definitiva, el contingut essencial del dret a l'autodeterminació informativa.

És en aquest context, el del respecte del contingut essencial del dret a l'autodeterminació informativa, que caldrà examinar, a continuació, el text de la Proposta que se sotmet a informe.

IV

L'article 4 de la LOPD, relatiu al principi de qualitat de les dades, estableix que *"les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut."* (apartat 1).

D'acord amb aquest precepte legal, l'Oficina del Contribuent només podria accedir a la informació personal de caràcter tributari en poder de l'ATC quan el dit accés fos necessari per a l'exercici de les seves funcions, i sempre que la informació personal accessible fos la necessària, pertinent i adequada en cada cas.

L'article 2 del Decret 162/2010 concreta les funcions atribuïdes a l'Oficina del Contribuent, de les quals convé destacar, especialment, les següents:

"2.1 Rebre i tramitar les queixes o suggeriments formulats per la ciutadania per millorar el funcionament, la forma de prestació o la qualitat dels serveis prestats en l'àmbit del Departament competent en matèria d'economia i finances, per l'Agència Tributària de Catalunya, la Direcció General de Tributs i la Junta de Finances.

2.2 Coordinar amb els ens i unitats esmentats, l'elaboració de les respostes a les queixes i suggeriments relacionades directament o indirecta amb els procediments administratius en l'àmbit de l'aplicació i revisió dels tributs i la interpretació de la normativa tributària, i a tal efecte, sol·licitar els informes necessaris per tal d'atendre degudament la queixa o suggeriment.

2.3 Elaborar i remetre a la ciutadania la resposta a les queixes i suggeriments fetes per ells.

2.4 (...)

2.5 (...)"

D'acord amb aquest article, l'Oficina del Contribuent ha d'atendre i resoldre les situacions exposades pels obligats tributaris en les seves queixes o suggeriments que estiguin relacionats, directament o indirecta, amb els procediments administratius en l'àmbit de l'aplicació i revisió dels tributs, així com amb la interpretació de la normativa tributària, amb la finalitat de millorar el funcionament, la forma de prestació o la qualitat dels serveis prestats per l'Administració tributària de Catalunya.

Tot i que en el Decret no consta una descripció més rigorosa que l'esmentada del que cal entendre per queixa i per suggeriment, podria prendre's com a referència, en aquest sentit, la regulació feta en el Reial decret 1676/2009, de 13 de novembre, pel qual es regula el Consell a la Defensa del Contribuent, òrgan amb funcions anàlogues a l'Oficina del Contribuent.

L'article 7 del citat RD 1676/2009 estableix que:

"1. Les queixes han de tenir relació, directa o indirecta, amb el funcionament dels òrgans i unitats administratives que conformen la Secretaria d'Estat d'Hisenda i Pressupostos, de les dependències i unitats de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, així com de la resta de l'Administració de l'Estat amb competències tributàries. En particular, es poden presentar queixes en relació amb l'exercici efectiu dels drets dels obligats tributaris en el si dels procediments administratius de naturalesa tributària, així com relatives a les deficiències en l'accessibilitat de les instal·lacions, la qualitat o accessibilitat de la informació, el tracte als ciutadans, la qualitat o accessibilitat del servei o l'incompliment dels compromisos de les cartes de serveis.

2. Els suggeriments poden tenir per objecte la millora de la qualitat o accessibilitat dels serveis, l'increment en el rendiment o en l'estalvi de la despesa pública, la simplificació de tràmits administratius o l'estudi de la supressió d'aquells que puguin resultar innecessaris, la realització de propostes de modificacions normatives, així com, amb caràcter general, la proposta de qualsevol altra mesura que suposi un grau més alt de satisfacció de la societat en les seves relacions amb l'Administració Tributària i per a la consecució dels fins assignats a aquesta. (...)"

Tenint en compte aquestes consideracions, pot entendre's que l'Oficina del Contribuent, per a l'exercici de les seves funcions i, en concret, la d'elaboració de les respostes a les queixes presentades pels ciutadans en relació, directa o indirecta, amb els procediments administratius tributaris en què han sigut part interessada (articles 2.3 i 3.1 del Decret 162/2010), té facultats per comprovar els fets o circumstàncies exposats en les queixes, per tal de verificar-ne i constatar-ne la transcendència, i, a tal efecte, accedir a les bases de dades i a la informació de caràcter personal tributària que, en aquest sentit, resultés estrictament necessària i que es trobés en poder del servei o òrgan afectat per la dita queixa.

En cas contrari, l'Oficina del Contribuent no podria facilitar la solució més adequada a cada cas, sota els criteris d'eficàcia, agilitat, objectivitat o autonomia de criteri de què disposa. És a dir, no podria vetllar per l'efectivitat dels drets i garanties dels contribuents en les seves relacions amb l'Administració tributària de Catalunya, finalitat per a la qual va ésser creada, de conformitat amb la disposició transitòria tercera de la Llei 7/2007.

No resultaria però adequat al principi de qualitat (article 4.1 LOPD) l'accés a informació personal tributària quan la resolució de la queixa presentada, atesa la seva tipologia, no requerís necessàriament el coneixement d'aquesta informació per l'Oficina del Contribuent (per exemple, queixes relatives a l'atenció rebuda pel funcionari, cues excessives en el servei, inadequació de l'immoble, informació i assistència prestada, etc.).

En aquest sentit, cal valorar positivament que en el text de la Proposta s'hagi establert expressament que *“en tot cas, l'accés es limita a les dades que siguin estrictament necessàries per a resoldre la queixa o suggeriment”*.

Per tot plegat, cal concloure que el text de la Proposta s'ajustaria al principi de qualitat de les dades (article 4.1 LOPD).

V

Establert que l'Oficina del Contribuent requereix del coneixement de certa informació personal de caràcter tributari en poder de l'òrgan o servei afectat per una queixa o suggeriment rebut, per tal d'exercir les seves funcions, cal examinar si la finalitat per a la qual es pretén accedir a la dita informació resulta compatible amb aquella que va justificar la recollida inicial de les dades.

El principi de finalitat de les dades (article 4.2 LOPD) estableix que *“les dades de caràcter personal objecte de tractament no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides. No es considera incompatible el tractament posterior d'aquestes dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques”*.

Si bé el concepte finalitats incompatibles ha generat importants problemes d'interpretació i aplicació pràctica, la doctrina i la jurisprudència (per exemple, les sentències de l'Audiència Nacional d'11 de febrer de 2004, de 6 d'abril de 2006 o de 24 de maig de 2007) entenen que aquest concepte s'ha d'interpretar de manera molt restrictiva, fins al punt que, sovint, el terme incompatible haurà de ser interpretat com a equivalent de la impossibilitat d'utilitzar les dades per a finalitats diferents.

En el present cas, la informació de caràcter personal tributària de què disposa l'ATC haurà estat recollida per aquesta per a l'exercici de les seves funcions d'aplicació efectiva dels tributs a través dels procediments administratius establerts a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (article 2 de la Llei 7/2007), tals com:

“a) Gestionar, liquidar, inspeccionar i recaptar els tributs propis de la Generalitat i els tributs estatals cedits totalment a la Generalitat, d'acord amb el que disposa l'article 204 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

b) Gestionar la recaptació per la via executiva dels ingressos de dret públic no tributaris de l'Administració de la Generalitat i dels ens que conformen el sector públic de la Generalitat.

(...).”

Per la seva part, l'Oficina del Contribuent sol·licitaria accedir a la informació personal tributària en poder de l'ATC per a l'exercici de les seves funcions d'atenció i resolució de les queixes o suggeriments relacionats, directament o indirecta, amb els procediments administratius d'aplicació dels tributs duts a terme per òrgans o serveis de l'ATC (article 2.2 del Decret 162/2010). En concret, per tal de poder comprovar i verificar els fets o circumstàncies exposades per la ciutadania en les dites queixes o suggeriments i, a tal efecte, poder donar, objectivament, la resposta més adequada a cada cas plantejat. Així queda palès, com s'ha vist, en la Memòria general que acompanya la Proposta que s'informa.

Sent així, es podria entendre legítim l'accés plantejat en el text de la Proposta que s'informa, atès que la finalitat per la qual se sol·liciten les dades –resoldre una queixa o suggeriment relacionat amb un procediment d'aplicació efectiva dels tributs- cal entendre-la compatible amb aquella que va justificar la seva recollida inicial per l'ATC –la tramitació de tal procediment d'aplicació efectiva dels tributs-.

Així doncs, cal concloure que el text de la Proposta s'ajustaria al principi de finalitat de les dades (article 4.2 LOPD).

VI

Com s'ha fet avinent en l'apartat II d'aquest informe, l'accés a les bases de dades i als expedients de procediments tributaris de l'ATC per l'Oficina del Contribuent constitueix una cessió de dades que només resulta legítima si, a manca de consentiment dels afectats, existeix suficient cobertura legal, en atenció al que disposen els articles 11 i 21 de la LOPD.

En el present cas, el text de la Proposta que s'informa constitueix aquesta “cobertura legal” en la mesura en què, com s'ha vist en els apartats III a V de l'informe, s'ajustaria als principis que configuren el contingut essencial del dret a la protecció de dades de caràcter personal (article 18.4 CE).

Ara bé, cal posar de manifest, en aquest punt, que la pròpia LOPD també podria ser la llei que habilités la comunicació de dades pretesa, tal com s'exposa a continuació.

L'article 11.2.c) de la LOPD preveu la possibilitat de comunicar les dades, sense consentiment previ de l'afectat, *“quan el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers.”*

Així, atesa l'existència d'una relació jurídica entre la persona que efectua la queixa o el suggeriment i l'Oficina del Contribuent (una relació administrativa), el desenvolupament, el compliment i el control de la qual implicaria necessàriament la connexió (o consulta) amb fitxers de tercers (els de l'ATC), podria entendre's que la previsió de l'article 11.2.c) de la LOPD habilitaria la cessió de la informació de caràcter tributari en el present cas, sense necessitat de requerir el consentiment previ de l'afectat.

Val a dir, no obstant això, que es valora de manera positiva que s'hagi optat per elaborar un text -com el de la Proposta- amb vocació de ser la cobertura legal necessària per a aquesta comunicació d'informació personal tributària, atès que amb aquesta actuació s'aporta major seguretat jurídica i transparència en el tractament de les dites dades per part de les administracions públiques responsables.

VII

Pel que fa a l'accés a les bases de dades i als expedients de procediments tributaris de què disposin la Junta de Finances i la Direcció General de Tributs per part de l'Oficina del Contribuent, el text de la Proposta permetria, com s'ha apuntat a l'inici d'aquest informe, esclarir el règim aplicable a les comunicacions de dades personals que tinguin lloc entre aquestes unitats o òrgans del departament competent en matèria de d'economia i finances de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Aquestes comunicacions de dades, tot i que no tindrien consideració de cessió de dades en el sentit de l'article 3.i) de la LOPD, de manera que no caldria comptar amb el consentiment previ dels afectats o, en el seu defecte, amb una habilitació legal (article 11 LOPD), han de realitzar-se respectant igualment els principis establerts a la normativa de protecció de dades.

En aquest sentit, poden fer-se extensibles les consideracions fetes en apartats anteriors en relació amb les comunicacions d'informació personal tributària des de l'ATC a l'Oficina del Contribuent, pel que fa a l'exigència que l'accés a les dades per l'Oficina del Contribuent es fonamenti, no únicament en la necessitat de conèixer la dita informació per exercir llurs funcions, sinó també en destinar-les a una finalitat que resulti compatible amb aquella que va justificar la seva recollida inicial pel responsable (la Junta de Finances o la Direcció General de Tributs).

Així, convé fer referència de nou als principis de qualitat i finalitat de les dades, segons els quals, recordem, *"les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut"* (article 4.1 LOPD) i *"no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides"* (article 4.2 LOPD).

De conformitat amb el Decret 158/2007, de 24 de juliol, de regulació de la Junta de Finances de la Generalitat de Catalunya, la informació de caràcter personal tributària de què disposi la dita Junta de Finances haurà estat recollida per aquesta per a l'exercici de les seves funcions de coneixement i resolució de les reclamacions economicoadministratives interposades per la ciutadania en relació amb les matèries següents (article 2):

- L'aplicació dels tributs i la imposició de sancions tributàries que realitzi la Generalitat de Catalunya i les entitats de dret públic que hi estan vinculades o que en depenen, amb exclusió expressa dels tributs que l'Estat ha cedit a la Generalitat de Catalunya i dels recàrrecs que ha fixat la Generalitat sobre els tributs de l'Estat; també les sancions que se'n derivin.
- Els actes de recaptació relatius a ingressos de dret públic realitzats per la Generalitat de Catalunya i les entitats de dret públic vinculades a aquesta o que en depenguin.
- El reconeixement o la liquidació d'obligacions del Tresor de la Generalitat pels òrgans competents i les qüestions relacionades amb les operacions de pagament amb càrrec al Tresor.
- El reconeixement i el pagament de tota classe de pensions i drets passius que siguin de la competència de la Generalitat.
- Qualsevol altra respecte a la qual així ho declari un precepte legal exprés.

D'acord amb el Decret 38/2014, de 25 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Coneixement, la informació de caràcter personal tributària que pugui

disposar la Direcció General de Tributs haurà estat recollida per aquesta per a l'exercici de les seves funcions, tals com, entre d'altres (article 57.1):

- Analitzar i dissenyar la política tributària de la Generalitat de Catalunya en l'exercici de les seves competències en el marc del règim de finançament i cessió de tributs vigent.
- Proposar i elaborar la normativa tributària general, de les figures tributàries pròpies i dels tributs cedits, i la de joc i apostes, en el marc de les competències normatives de la Generalitat de Catalunya.
- Interpretar la normativa tributària pròpia i dictar les resolucions, instruccions i circulars oportunes, i també emetre les respostes a les consultes tributàries presentades pels obligats tributaris.
- Proposar les disposicions interpretatives o aclaridores de les lleis i altres normes de matèria tributària que dicti la persona titular del Departament, les quals tenen caràcter vinculant per als òrgans de l'Administració tributària.
- Elaborar els estudis econòmics i jurídics necessaris per al compliment de les funcions anteriors.

Per la seva part, com s'ha vist, correspon a l'Oficina del Contribuent, entre d'altres funcions, atendre i resoldre les situacions exposades pels obligats tributaris en les seves queixes o suggeriments que estiguin relacionats, directament o indirecta, amb els procediments administratius en l'àmbit de la revisió dels tributs i la interpretació de la normativa tributària (article 2.2 del Decret 162/2010).

En atenció a aquestes previsions, s'entén que l'accés a les bases de dades i a la informació tributària obrant en els expedients de la Junta de Finances i de la Direcció General de Tributs per l'Oficina del Contribuent tindria lloc per tal de, en exercici de les seves funcions, comprovar els fets o circumstàncies exposats en les queixes o suggeriments dels ciutadans relacionats, directament o indirecta, amb els dits procediments, i, a tal efecte, poder donar, objectivament, la resposta més adequada a cada cas plantejat.

Sent així, es podria entendre legítim l'accés plantejat en el text de la Proposta, en sol·licitar les dades per a una finalitat compatible amb les que varen justificar la seva recollida inicial per part de la Junta de Finances i la Direcció General de Tributs (article 4.2 LOPD).

D'acord amb el text de la Proposta, aquests accessos a informació personal estarien limitats, en qualsevol cas, a les dades estrictament necessàries, pertinents i adequades per tal de resoldre la queixa o suggeriment de què es tracti (article 4.1 LOPD), fet que es valora positivament.

Barcelona, 6 d'octubre de 2014